

รธน. มาตรา ๔ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง
พ.ร.บ. ล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑
มาตรา ๙๐/๗ วรรคสอง และมาตรา ๙๐/๖๐ วรรคสอง

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ บัญญัติการคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง
บัญญัติหลักการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติหลักความเสมอภาค และ
มาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติรับรองสิทธิของบุคคลในทรัพย์สิน

ส่วนพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ มาตรา ๙๐/๒๗ วรรคสอง และมาตรา ๙๐/๖๐
วรรคสอง เป็นบทบัญญัติที่รับรองสิทธิของเจ้าหนี้ที่มีต่อลูกหนี้และผู้ค้าประกัน และสิทธิของผู้ค้าประกันที่มี
ต่อลูกหนี้ โดยมาตรา ๙๐/๒๗ วรรคสอง ให้สิทธิผู้ค้าประกันอาจยื่นคำขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการ
สำหรับจำนวนที่ตนอาจใช้สิทธิไต่เบี่ยในภายหลังได้ แต่กฎหมายให้สิทธิเจ้าหนี้ในการยื่นคำขอรับชำระหนี้
เป็นสำคัญเพราะสิทธิไต่เบี่ยของผู้ค้าประกันจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้ค้าประกันได้ชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้
แทนลูกหนี้แล้วเท่านั้น เมื่อเจ้าหนี้ได้ใช้สิทธิขอรับชำระหนี้ไว้เต็มจำนวนแล้ว กฎหมายจึงห้ามมิให้
ผู้ค้าประกันใช้สิทธิขอรับชำระหนี้อันจะเป็นการกระทบกระเทือนสิทธิของเจ้าหนี้ บทบัญญัติดังกล่าว
ให้ความคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินของเจ้าหนี้และผู้ค้าประกันโดยเสมอกัน ไม่จำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคล
และมีได้ทำให้ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลลดน้อยลง จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔
มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง

สำหรับมาตรา ๙๐/๖๐ วรรคสอง เป็นบทบัญญัติที่เป็นผลจากการจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการ
โดยบัญญัติให้คำสั่งศาลซึ่งเห็นชอบด้วยแผน ไม่มีผลเปลี่ยนแปลงความรับผิดของผู้ค้าประกันในหนี้ที่มีอยู่
ก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน เพราะการจัดทำแผนเป็นเรื่องเฉพาะตัวของลูกหนี้ เพื่อแก้ปัญหา
หนี้สินส่วนตัว และกิจการประสบปัญหาทางการเงิน การบริหารแผนยังไม่แน่นอนว่าจะสำเร็จหรือไม่
หากไม่สำเร็จและศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด เจ้าหนี้ต้องดำเนินการตามกระบวนการ
ว่าด้วยล้มละลายต่อไป เจ้าหนี้จึงอาจได้รับชำระหนี้ไม่เต็มจำนวน หรือแม้แต่ตามที่ตกลงไว้ในแผน ดังนั้น
ผู้ค้าประกันจึงยังไม่หลุดพ้นความรับผิด เพราะขณะทำสัญญาค้าประกัน ผู้ค้าประกันยังคงผูกพันตน
ต่อเจ้าหนี้เพื่อชำระหนี้ในเมื่อลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ นั้น บทบัญญัติดังกล่าวให้ความคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สิน
ของบุคคลโดยเสมอกัน ไม่จำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคล และมีได้ทำให้ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคล
ลดน้อยลง จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง
และมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง

ย่อโดย นายชัยธร หัตถกรรม
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญชำนาญการพิเศษ

นางสาวไพบรียา ทักษณกุล
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๑๑

นางสาวธาริณี มณีรอด
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๔

นายมนตรี กนกวารี
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านคดี รักษาการแทน
รองเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจ